

İlgaz Gümüřtař

Zamansız Hamleler

Bir Yolculuk Hikayesi

Çantamı hazırladım. Giysiler, bir roman, satranç kitabı ve mıknatıslı küçük bir satranç takımı. Biletimi aldım, otogarda bekliyorum. Otobüs hareket etmeye başlayınca şehirden uzaklaşıyorum. İlk önce kırlara, ovalara bakıyorum. Yolculuğa başlamanın heyecanı ve yalnızlık. Kocaman bir gökyüzü ve uçsuz bucaksız tarlalar, ağaçlar. Tek tük kulübeler görüyorum uzaklarda. Az da olsa birkaç insan görüyorum. Başka yerlerde başka insanlar hayatlarını çok farklı yaşıyorlar, başka umutlar besleyerek...

Ben ise yolculuğa başlamanın heyecanını üzerimden atarak, küçük satranç takımımı açıyorum. Hamle hesaplama çalışıyorum. Turnuvada bolca lazım olacak hamle hesaplamalar için antreman yapıyorum. İlk başta cevapları bulamıyorum. Zihnim çalışmaya hevesli değil, tembellik yapmakta ısrar ediyor. Beş altı sorudan sonra çözümleri bulmayı daha kolay başarıyorum. Başımı kaldırdığımda fark ediyorum ki yan tarafta oturan yolcular merakla beni izliyorlar. Pek ilgilenmiyorum, çünkü çalışmam ve kendimi turnuvaya hazırlamam gerek. Kaybedecek zamanım yok. Çalışmam bittikten sonra romanıma kaldığım yerden devam ediyorum. Bu kitaptaki baş karakterin davranışları, sözleri ve olaylar karşısındaki çözümleri düşünce sistemimi değiştirecek ve belki de bu sayede turnavadaki maçımın en önemli anında O'nun gibi farklı bir çözüm getirip rakibimi şaşırtacağım. Hiç belli olmaz. Belki de olaylar bu şekilde gelişir.

Uzun yolculuk bitiyor. Şehre vardım. Sabah erken. Şehir daha uyanmamış. Hava ayaz, üşüyorum biraz. Rüzgar soğuk esiyor. Bu durum diğer insanlardan ne kadar farklı olduğumu hissettiriyor. "Ben bir satranç oyuncusuyum. Herkesten farklıyım. Onlar uyurken ben satranç çalışmalıyım. Maçlarda yapacağım hamlelerin hayalini kurmalıyım" diyorum kendi kendime. Beni mutlu yapan bu düşünceler oluyor. Otelime varıyorum. Odamda biraz dinlendikten sonra kahvaltıya iniyorum ve turnuvaya gelmiş diğer satranç oyuncularıyla karşılaşıyorum. İşte ailemin üyeleri. Annem, babam, kardeşim gibi. Onlar da benim gibiler ve aynı hayalleri kuruyorlar. Ben onların arasında mutluyum. Hep birlikte yapacağımız hamleleri bekliyoruz.

Küçük bir çocukken İzmir'e 12. Dünya Şampiyonu Karpov'un hocası Vasiukov gelmişti. Bize bir seminer vermişti ve satranç sayesinde 50'den fazla ülke gezdiğini söylemişti. Bende şimdi satranç sayesinde ülkemdeki şehirleri ziyaret ediyorum ve daha da iyi bir satranç oyuncusu olunca gideceğim ülkelerdeki tarlaları, ağaçları, gökyüzünü; satranç oyuncularını ve turnuvaları merak ediyorum.